

عنوان مقاله:

تجربه زیسته دختران فراری از «خانه»

محل انتشار:

فصلنامه خانواده پژوهی، دوره 11، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی هاشمیان فر - دانشگاه اصفهان

مهری سادات موسوی - پژوهشی جهاد دانشگاهی واحد علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی مفهوم خانه نزد دختران فراری پرداخته و با مطالعه تجربه زیسته این گروه تلاش شده تا به درکی مناسب از «خانه» نائل گردد و در گسترش دانش پایه موجود در خصوص پدیده دختران فراری نقشی درخور ایفا نماید. مطالعه حاضر به روش پدیدارشناختی و با استفاده از روش کلایزی انجام پذیرفته است. داده ها از طریق مصاحبه با ۱۰ دختر در سن ۱۵ تا ۲۰ سال که مدت زمان زیادی از فرارشان نمی گذشت، جمع آوری گردیده است. یافته ها حاکی از درک پیچیده ای از خانه توسط شرکت کنندگان بود. در اصل، معانی خانه برای آن ها با «نبود» آن مرتبط بوده و هم زمان خانه ایده آل، واقعی، بی خانمانی و خانه جایگزین در ذهن این دختران لانه گزیده و در رفتارهایشان تجلی آن دیده می شود. بودن یا نبودن در این چارچوب، خود منشاء قضاوت هایی در خصوص آنان و شخصیت شان می باشد. در واقع درک معنای خانه به عنوان ساختی ذهنی، بخشی از شخصیت دختران را تشکیل داده و متاثر از هنجارها و ساختارهای غالب اجتماعی است. دخترانی که خارج از «خانه» باقی می مانند به عنوان منحرفان، ناقضان نظم اجتماعی و روسپی برچسب زده می شوند که از تصاویر اجتماعی «زن»، «دختر خوب» و «طبیعی» خارج شده و جامعه آن ها را به عنوان ساختار غیرزنانه و غیرخانگی بر ساخت می کند. خارج از خانه بودن، خود جواز چنین برچسبی را به تنهایی فراهم می آورد و منشاء مشکلات روانی، جسمانی و اجتماعی دختران فراری خواهد بود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1272634>

